

Arrest

nr. 311 131 van 12 augustus 2024
in de zaken RvV X en RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: in de zaak met rolnummer X
ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

in de zaak met rolnummer X
ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 8 maart 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 februari 2024 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) en gezien het verzoekschrift dat hij op 21 maart 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van deze beslissing te vorderen.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesememorie in de zaak met rolnummer X

Gelet op de beschikkingen van 8 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2024.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat N. ZAMANI verschijnt voor de verzoekende partij in de zaak met rolnummer 311 306, en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 8 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Vingerafdrukkenonderzoek toonde aan dat verzoekers vingerafdrukken reeds op 22 juli 2023 werden geregistreerd in Italië, omdat hij er onregelmatig het grondgebied betrad.

1.3. Verweerder verzocht de Italiaanse autoriteiten op 19 september 2023 om verzoeker, op grond van artikel 13.1 van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de verordening nr. 604/2013), over te nemen.

1.4. Op 4 januari 2024 lichtte België de Italiaanse autoriteiten in van het feit dat zij niet hebben gereageerd binnen de in artikel 22.1 van de verordening nr. 604/2013 vastgelegde termijn, waardoor Italië op grond van artikel 22.7 van de verordening nr. 604/2013 wordt geacht in te stemmen met de overname van verzoeker.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 12 februari 2024 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 20 februari 2024 ter kennis werd gebracht, vormt de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoeker op 8 maart 2024 een verzoekschrift heeft ingediend dat erop is gericht de nietigverklaring te verkrijgen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 februari 2024 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, en dat hij vervolgens op 21 maart 2024 nog een tweede verzoekschrift heeft ingediend dat tot doel heeft de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te verkrijgen van voormelde beslissing van 12 februari 2024.

In casu dient dan ook te worden verwezen naar artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met nrs. X en X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting geeft verzoeker aan dat hij wenst dat zijn beroep behandeld wordt op basis van het verzoekschrift in de zaak met rolnummer X en bevestigt hij dat afstand wordt gedaan van het verzoekschrift met rolnummer X

Het beroep wordt derhalve beoordeeld op basis van het verzoekschrift ingediend op 8 maart 2024 in de zaak met rolnummer X, en overeenkomstig voormelde bepaling wordt de afstand vastgesteld van het verzoekschrift met rolnummer X

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

De Raad stelt vast dat de Italiaanse autoriteiten, op grond van artikel 22.7 van de verordening nr. 604/2013 geacht worden te hebben ingestemd met de overname van verzoeker, en dat artikel 29.1 van deze verordening luidt als volgt:

*“De verzoeker of andere persoon als bedoeld in artikel 18, lid 1, onder c) of d), wordt overeenkomstig het nationale recht van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, overgedragen van de verzoekende lidstaat aan de verantwoordelijke lidstaat zodra dat praktisch mogelijk is, en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek van een andere lidstaat om de betrokkene over of terug te nemen of vanaf de definitieve beslissing op het beroep of het bezwaar wanneer dit overeenkomstig artikel 27, lid 3, opschortende werking heeft.
[...].”*

Artikel 29.2 van de verordening nr. 604/2013 bepaalt verder het volgende:

“Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, komt de verplichting voor de verantwoordelijke lidstaat om de betrokkene over te nemen of terug te nemen, te vervallen, en gaat de verantwoordelijkheid over op de verzoekende lidstaat. Indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.”

Aangezien binnen de gestelde termijn van zes maanden geen overdracht heeft plaatsgevonden, berust overeenkomstig artikel 29.2 van de verordening nr. 604/2013 de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten en mag verzoeker voor de duur van het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming in België verblijven (HvJ 25 oktober 2017, Majid Shiri t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-201/16, punten 30-34; 39 en 43). De stukken waarover de Raad beschikt tonen daarenboven aan dat verweerder het door verzoeker ingediende verzoek om internationale bescherming op 10 juli 2024 reeds overmaakte aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op de behandeling ervan.

Verzoeker lijkt, nu België verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming, niet langer een belang te hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Ter terechtzitting geconfronteerd met deze vaststelling erkennen de partijen dat er niet langer een actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing bestaat.

Deze vaststelling volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding in de zaak met rolnummer X wordt vastgesteld.

Artikel 3

Het beroep tot nietigverklaring, in de zaak met rolnummer X, wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter,

N. VERBRUGGHE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. VERBRUGGHE

G. DE BOECK